

22.09.2024

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : 2023/699
Toplantı Tarihi/Sayısı : 5.9.2024/233
Karar Numarası : 2024/938
Başvuran : H. T.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Erzincan T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Gümüştarla Köyü - Organize Sanayi Bölgesi, Erzincan Ceza İnfaz
Muhatap Adres : Kurumları Kampüsü, Erzincan T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu,
Merkez/Erzincan

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuranın ceza infaz kurumunda kişisel eşya ve sandalyelerinin kendisine teslim edilmediği, bu konuda şikayette bulunması üzerine personelin hakaret ve tehdidine maruz kaldığı ve personel tarafından darp edildiği ile başka bir ceza infaz kurumuna nakil talebinde bulunmaması halinde zorunlu nedenlerle naklinin yapılacağını kendisine bildirildiği iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle;

a. 6/2/2023 tarihinde naklinin gerçekleştirildiği ceza infaz kurumunda, nakil olurken yanında getirdiği kişisel eşyaları ve sandalyenin kendisine verilmesini ilgili memurdan talep ettiği halde memurun görevini yapmayarak ilgili eşyalarını kendisine vermediğini,

b. Görevini yapmaması nedeniyle ilgili personel hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunacağını ifade etmesi üzerine 24/3/2023 tarihinde kaldığı koğuştaki emanet eşya görevlisi memurun hakaret ve tehditlerine maruz kaldığını,

c. Hakaret ve tehdit sonrasında kaldığı koğuşa 30 memurun girdiğini, memurların kendisine saldırdığını ve kendisini darp ettiğini, sorumlu başmemurun bile saldırıyı önleyemediğini, A. isimli sağlık memuru tarafından kurtarıldığını,

ç. Kendisini darp eden memurların yüzlerini tanıdığını, söz konusu olayların Kurum güvenlik kamera kayıtlarında mevcut olduğunu,

d. Maruz kaldığı darp sonrasında İdareden kendisi hakkında darp raporu alınmasını istediğini ancak Kurum İkinci Müdürü ve sağlık memurunun gereğini yapmadığını iddia etmiştir.

3. Muhatap Erzincan T Tipi Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden alınan yazılı görüş ve eklerinde özetle;

a. Başvuranın talebi üzerine sandalyelerinin görevli memurlarca kendisine teslim edilmesi ve

koşuındaki kırık sandalyelerin alınması sırasında memurlara karşı agresif tavırlar sergileyerek el kol hareketleri yapması ve sesini yükselterek “*siz bize zulmediyorsunuz, neden sandalyelerimizi alıyorsunuz, ben ne yaptım ki böyle yapıyorsunuz, siz işinizi yapmıyorsunuz*” şeklinde cümleler kurduğu,

b. Bu sebeple, başvuranın kaldığı koşu personel tarafından girilerek kendisine telkinde bulunulduğu, söz konusu tavırlarını ve yüksek sesli konuşmasını sürdürmesi sebebiyle başmemurluk odasına ve sonrasında geçici koşu alındığı, Kurum idare memuru ve sorumlu başmemur tarafından kendisiyle görüşme yapıldıktan yaklaşık 15 dakika sonra kaldığı koşusuna geri getirildiği,

c. Anılan olayla ilgili olarak başvuranın savunmasında, personelin kendisini darp ettiğini beyan ettiğini ancak alınan tanık memur ve mahpus ifadelerinden başvurana karşı fiziki bir müdahalenin olmadığı ve personelin “*işimizi senden mi öğreneceğiz*” demesi üzerine başvuranın “*evet benden öğreneceksiniz*” diyerek personeli tahrik etmeye çalıştığı,

ç. Başvuranın personel tarafından darp edildiği iddiasını içeren şikayeti üzerine 4 personel hakkında idari ve adli soruşturma başlatıldığı,

d. Başvuranın kaldığı önceki ceza infaz kurumlarında da personele hakaret, kötü söz söyleme ve iftira atma gibi eylemleri sebebiyle disiplin cezaları aldığı ve sürekli personeli yıldırma çabasına girerek kurum değiştirdiğinin Ulusal Yargı Ağı Projesi (UYAP) kayıtlarından anlaşıldığı belirtilmiştir.

4. Başvuran tarafından sunulan yazılı görüşte özetle;

a. Olayda haklılığına kanaat getirildiğinden tekrar aynı koşusuna geri getirildiğini aksi takdirde başka bir koşu ya da odaya geçirileceğini,

b. Başsavcılığa suç duyurusunda bulunduktan sonra İdare tarafından bir memur hakkında sözde idari soruşturma açıldığını, dava açılmadığını, ilgili personel hakkında şikayetin sürdürdüğünü, olayın kapatılmasını sağlamak üzere personelin kendisine baskı yaptığını ve kendisini yıldırmaya çalıştığını,

c. Olayla ilgili kendisine disiplin cezası verildiğini ancak disiplin cezasının ilgili infaz hakimliği tarafından güvenlik kamera kayıtlarının incelenmesi sonucunda iptal edildiğini,

ç. Anılan iptal kararı sonrasında başka kuruma nakil talep etmesini aksi takdirde zorunlu nakil edileceğinin kendisine bildirildiğini, bu sebeple nakil talebinde bulunduğunu, olayla ilgili lehinde ve aleyhinde ifade verenlerin başka kurumlara nakledildiklerini öğrendiğini iddia etmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

5. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın “*Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı*” başlıklı 17'nci maddesinin üçüncü fıkrası şu şekildedir: “*Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz.*”.

6. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde; “*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*” Kurumun görev alanları arasında düzenlenmiştir.

7. Mezkûr Kanun'un 17'nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında; özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin Kuruma bizzat başvuru yapabileceği hükme bağlanmıştır.

8. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik’in “*Karar türleri*” başlıklı 65’inci maddesine göre; “(1) Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir.”

9. Anılan Yönetmelik’in 69’uncu maddesinin birinci fıkrasına göre; “*İnceleme ve araştırma sonucunda başvurunun yerinde olduğu kanaatine varılması hâlinde ihlal kararı verilir.*”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

10. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu (TİHEK)’in amacı; insan onurunu temel alarak insan haklarının korunması ve geliştirilmesi, kişilerin eşit muamele görme hakkının güvence altına alınması, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığın önlenmesi ile bu ilkeler doğrultusunda faaliyet göstermek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmektir.

11. 6701 sayılı Kanun’un 9’uncu maddesinde; insan hakları ihlallerini resen incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda, başvuranın iddiası ile muhatap Kurumun görüşü ilgili mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

12. Başvuran 6/2/2023 tarihinde muhatap Kuruma nakledildiğini ve nakil olurken beraberinde getirdiği kişisel eşyalarının ve sandalyelerinin kendisine verilmesini talep ettiğini ancak talebinin yerine getirilmediğini iddia etmiştir. Muhatap Kurumdan elde edilen belgelerden 24/3/2023 tarihinde başvurana sandalyelerinin verildiği anlaşılmıştır. Anayasa Mahkemesi (AYM), ceza infaz kurumunda mahpusa eşyasının teslim edilmemesi durumunu mülkiyet hakkı bağlamında değerlendirmektedir (bkz. AYM, *Cevdet Bayır*, B. No. : 2014/6190, 6/7/2017, para. 30; *İbrahim Kaptan (2)*, B. No. : 2017/30723, 12/9/2018, para. 23; *Recep Bekik ve diğerleri*, B. No. : 2016/12936, 27/3/2019, para. 24; *Ahmet Sil ve Taner Yay*, B. No. : 2017/35227, 30/9/2020, para. 31). Bu kapsamda, mezkur iddianın konusunun kötü muamele yasağı kapsamına girmediği, mülkiyet hakkı bağlamında olduğu gerekçesiyle kabul edilmez olduğu değerlendirilmiştir.

13. Başvuran, anılan olayda emanet eşya görevlisi olan memurun hakaret ve tehditlerine maruz kaldığını iddia etmiştir. Söz konusu iddiayla ilgili olarak, başvuran tarafından maruz bırakıldığı hakaret ve tehdit konusunda açıklayıcı bir beyanda bulunulmadığı görülmüştür. Muhatap Kurum tarafından da iddiaya ilişkin açıklayıcı bir beyan sunulmamıştır. Bu kapsamda, başvuranın hakaret ve tehdide maruz kaldığı iddiasının soyut bir iddiadan öteye geçememesi nedeniyle kabul edilmez olduğu değerlendirilmiştir.

14. Başvuran söz konusu olay sonrasında Kurum tarafından başka ceza infaz kurumuna nakil talep etmesi gerektiğinin, aksi takdirde ise zorunlu nakil edileceğinin kendisine bildirildiğini, bu sebeple

nakil talep ettiğini iddia etmiştir. Başvuranın zorunlu nakil edileceğinin bildirildiği iddiası herhangi bir delille desteklenmediğinden veya bildirim kim tarafından, ne zaman ve nasıl yapıldığına ilişkin herhangi bir ayrıntılı olay örgüsü sunulmadığından soyut olan iddianın kabul edilmez olduğu değerlendirilmiştir.

15. Kurum tarafından sunulan belgelerden anılan olayda başvuran tarafından “*Kurum görevlilerine karşı uygunsuz söz sarf etmek veya davranışta bulunmak*” eylemi gerçekleştirdiği ile ilgili olarak Kurum Disiplin Kurulu Başkanlığının 7/4/2023 tarihli ve 2023/... sayılı kararıyla başvurana “*Bazı etkinliklere katılmaktan alıkoyma*” disiplin cezası verilmiştir. Anılan disiplin cezasına karşı başvuran tarafından yapılan şikayet, Erzincan İnfaz Hakimliğinin 14/4/2023 tarihli ve 2023/... sayılı kararıyla kabul edilmiş, ilgili disiplin cezası kaldırılmış ve itiraz yoluna gidilmeden cezayı kaldıran karar kesinleşmiştir. İlgili kararın gerekçesinde; “*Tutanaktaki tüm tanıklar dinlenmiş kamera görüntüleri incelenmiş olup kurum görevlilerine karşı uygunsuz söz sarf etmek ve davranışta bulunmaktan disiplin cezası verilse de hükümlünün herhangi bir hakaret ve uygunsuz davranışının olmadığı, hükümlü psikolojisi ile hakaret ederek, makul düzeyde yüksek sesle kendini açıklamaya çalıştığı görülmüş olup bu eylemin disiplin cezasını gerektirecek düzeyde olmadığı kanaatine varıldığı*” ifadesinin yer aldığı görülmüştür.

16. Muhatap Kurumdan alınan söz konusu “*Bazı etkinliklere katılmaktan alıkoyma*” disiplin cezası kararına esas imzalı tanık ifade tutanakları incelenmiştir. Başvuranın koğuş arkadaşları olan M. N. T., A. M., H. K. ve Ö. K. isimli mahpusların disiplin kuruluna verdikleri ifadelerinde memurların başvurana darp ettikleri şeklinde ifadeleri bulunduğu görülmüştür. M. N. T.'e ifadesinde başvuran “*(...) sakin olmayınca bir iki görevli memurun bu durumu sakinleştirmek adına müdahalede bulunarak bir iki kez vurdularını gördüm(...)*” cümlesi yer almaktadır. A. M.'nin ifadesinde “*(...) Yüksek sesle konuşmalar devam etti. Koğuşumuz oldukça kalabalıktı. Hem biz hem de görevli memurlar vardı. Görevli memurlardan bir iki kişi (başvurana) sakinleşmediği ve yüksek sesle konuştuğu için bir iki kez vurdular(...)*” cümleleri bulunmaktadır. H. K.'nin ifade tutanağında “*(...) Gelen memurlar başmemuru dinlemeden (başvurana) karşı hücumla geçtiler. Ben (başvurana) durdurmaya çalıştım, başmemur da memurları durdurmaya çalıştı. O esnada memurun birisi elindeki kapı kolu ile (başvuranın) koluna vurdu ve bu nedenle (başvuran) yüksek sesle bağırdı. Doğal olarak sesini yükselterek görevli memura hitaben 'niye vuruyorsun' dedi(...)*” ifadesi bulunmaktadır. Ö. K.'nin ifade tutanağında, “*(...) Karşılıklı yüksek ses çıkınca A. Başmemur ortamı yatıştırmaya çalıştı. Daha sonra kapıyı açan memur ve yanında bir memur daha (başvurana) vurdular (...)*” şeklinde ifadesi bulunmaktadır.

17. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 17'nci maddesinin üçüncü fıkrası ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3'üncü maddesi, herhangi bir sınırlama öngörmeksizin işkence, insanlık dışı ve onur kırıcı muamele ve cezaların yasaklanmasının mutlak mahiyetini belirtmektedir. Kötü muamele yasağının bu mahiyeti sebebiyle Anayasa'nın 15'inci maddesi kapsamında belirtilen savaş veya ulusun varlığını tehdit eden başka bir genel tehlike halinde dahi istisna öngörülmemiştir. Aynı şekilde Sözleşme'nin 15'inci maddesi benzer bir düzenleme ile kötü muamele yasağına ilişkin herhangi bir istisna öngörülmemiştir (Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), *Selmouni/Fransa*, B. No. : 25803/94, 28/7/1999, para. 95; *Assenov ve Diğerleri/Bulgaristan*, B. No. : 24760/94, 28/10/1998, para. 93.).

18. AİHM, kötü muamele konusundaki iddiaların uygun delillerle desteklenmesi gerektiğini belirtmektedir (AİHM, *Klaas/Almanya*, B. No. : 15473/89, 12/9/1993, para. 30). Mahkeme, bir delilin değerlendirilmesinde “*makul kuşkunun kalmaması*” şeklindeki kanıtlama standardını kabul etmektedir ancak Mahkeme böyle bir kanıtlamaya yeterince güçlü, açık ve tutarlı çıkarsamalardan veya aynı biçimde çürütülememiş karinelere de varılabileceğini eklemektedir (AİHM, *İrlanda/Birleşik Krallık*, B. No. : 5310/71, 18/1/1978, para. 161). Anayasa Mahkemesi (AYM) de iddia edilen olayların gerçekliğini tespit etmek için soyut iddiaya dayanan şüphe ötesinde makul kanıtların varlığı gerektiğinden bir kanıtın ancak yeterince ciddi, açık ve tutarlı emarelerden ya da aksi ispat edilmemiş birtakım karinelere oluşabileceğinin ve bu hususlara ek olarak kanıtlar değerlendirilirken ilgililerin süreçteki tutumlarının da dikkate alınması gerektiğinin altını çizmektedir (AYM, *Turan Günana*, B. No. : 2013/3550, 19/11/2014, para. 33).

19. Bir delil yeterince sağlam, açık, birbiriyle uyumlu çıkarımların; aksi ispat edilemez maddi karinelerin bir arada var olmasıyla elde edilebilir (AİHM, *Subaşı ve Çoban/Türkiye*, B. No. : 20129/07, 9/7/2013, para. 33). AİHM tarafından; bir kişinin sağlıklı bir şekilde gözaltına alındığı ancak serbest bırakılana kadar yaralı olduğunun tespit edildiği durumlarda, özellikle kişinin iddiaları tıbbi raporlarla destekleniyorsa görevlilerin güç kullanmadığını ya da kullanılan gücün aşırı olmadığını ispat etme ve makul bir açıklama yapma görevinin devlete ait olduğu ifade edilmiştir. (AİHM, *Satık/Türkiye*, B. No. : 60999/00, 8/6/2008, para. 31). Böyle bir durumda ispat külfetinin yer değiştirdiği, devletin yaralanmaların nasıl meydana geldiğine dair makul bir açıklama yapma ve mahpusun ifadesindeki çelişkileri giderecek uygun kanıtlar sunma yükümlülüğü olduğu da ifade edilmiştir (AİHM, *Rehbock/Slovenya*, B. No. : 29462/95, 23/4/1999, para. 75).

20. AİHM ayrıca dış dünyayla ilişkisi kesilen, kendisine destek olabilecek, gerekli kanıtları oluşturabilecek doktor, avukat, aile yakını veya arkadaşlarla görüşmesi engellenen mahpus açısından iddialarını desteklemenin zor olduğunu, yürütülen soruşturmanın teoride olduğu gibi uygulamada da etkili olabilmesi için görgü tanıklarının ifadeleri, bilirkişilerin incelemeleri ve yaralar hakkında hazırlanan kesin ve tam bir özet ve yaraların nedenine ilişkin tıbbi saptamaların objektif analizini sağlamaya yönelik ek tıbbi belgeler dahil olmak üzere söz konusu olaylara ilişkin kanıtlar elde etmek için devlet yetkililerinin elinde bulunan makul önlemleri alma zorunluluğu bulunduğunu vurgulamıştır (AİHM, *Batı ve Diğerleri/Türkiye*, B. No. : 33097/96-57834/00, 3/6/2004, para. 134).

21. Öte yandan, bir muamelenin kötü muamele kapsamına girebilmesi için asgari bir ağırlık derecesine ulaşmış olması gerekmektedir. Bu asgari eşik göreceli olup, her olayda asgari eşik aşılıp aşılmadığı somut olayın özellikleri dikkate alınarak değerlendirilmelidir. Bu bağlamda muamelenin süresi, fiziksel ve ruhsal etkileri ile mağdurun cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi faktörler önem taşımaktadır (AYM, *Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, para. 23). Değerlendirmeye alınacak bu unsurlara muamelenin amacı ve kastı ile ardındaki saik de eklenebilir (bkz. AİHM, *Aksoy/Türkiye*, B. No: 21987/93, 18/12/1996, para. 64; *Eğmez/Kıbrıs*, B. No: 30873/96, 21/12/2000, para. 78; *Krastanov/Bulgaristan*, B. No: 50222/99, 30/9/2004, para. 53).

22. Muhatap tarafından Kurum oda/koşularının ortak alanlarında ve havalandırma alanlarında kamera sisteminin olmadığı belirtilmiştir. Bazı ceza infaz kurumlarında koşuların ortak yaşam alanlarında

güvenlik kamerası bulunduğu bilinmekle birlikte muhatap Kurum koşullarında kamera bulunmadığı ilgili ziyaret raporunda da kayıt altına alınmıştır (bkz. TİHEK, Erzincan T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Ziyareti Raporu, Rapor No. : 2023/10, Ankara, 2023, s. 3). Bu sebeple olay sırasında başvuranın kaldığı koğuşa ilişkin kamera kaydı bulunmamaktadır. Kurumdan alınan olayla ilgili kamera kayıtlarından olay sırasında başvuranın geçmiş olduğu koridorları gösteren ve olay sonrasında İdareyle görüşmenin yapıldığı geçici koğuşa personelin yaka kamerasıyla kayıt altına alınan kamera kayıtları incelenebilmiştir. Bu kayıtlarda söz konusu olayın kesinleştirilmesine ilişkin herhangi bir görüntüye rastlanılamamıştır.

23. Başvuran 27/3/2023 tarihinde "*Kurum personeline darp edildiği ile Kurum İkinci Müdürü ve sağlık memurundan kendisi için darp raporu alınmasını istediği ancak gereğinin yapılmadığı*" hususunda Erzincan Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunduğu dair dilekçesi bulunmaktadır. Bu dilekçe sonrasında 28/3/2023 tarihinde muhatap Kurum Müdürü tarafından olayın incelenmesi ve araştırılması amacıyla İdare Memuru H. A.'nın görevlendirildiği gözlemlenmiştir.

24. Erzincan Merkez ... No.lu Aile Hekimliği Biriminin 28/3/2023 tarihli ve ... numaralı raporuna göre; başvuranın saat 10.28'de gerçekleştirilen muayenesinde başvuranın sağ kolunda 3 santimlik bir ekimoz olduğu tespit edilmiştir. Aynı şekilde 30/3/2023 tarihinde Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Mengücek Gazi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Servisinde yapılan ... sayılı genel adli muayene raporunda; başvuranın sağ ön kol iç yüzeyinde basit tıbbi muayene ile giderilecek 1*2'lik ekimotik alan mevcut olduğunun kayıtlı bulunduğu gözlemlenmiştir.

25. Muhatap Kurumdan alınan belgelerden başvuranın şikayet dilekçesine istinaden söz konusu olayla ilgili olarak infaz ve koruma memuru olarak görev yapan D. K., K. E., M. H. B. ve E. A. hakkında 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125'inci maddesi gereğince 30/3/2023 tarihinde disiplin soruşturması başlatıldığı ve ilgili personelden savunma istendiği görülmektedir. Alınan tanık ifadeleri ve deliller ışığında; D. K., K. E. ve E. A.'nın başvuranın iddia ettiği gibi başvuranı darp, hakaret ve tehdit etmesi söz konusu olmadığından D. K., K. E. ve E. A.'ya herhangi bir disiplin cezası verilmesine yer olmadığına karar verildiği, M. H. B.'ye ise başvuranın iddia ettiği gibi bir darp olmasa da amirinin emri olmadan fiziksel müdahalede bulunması, başvuranın ellerini eliyle indirmesi ve bu olay esnasında daha dikkatli davranması gerekirken ortamı gerginleştirilmesi nedeniyle 657 sayılı Kanun'un 125'inci maddesinin A fıkrasının (a) bendi kapsamında olduğu değerlendirilen eylemi nedeni uyarma cezası verilmesine karar verildiği bilgisi verilmiştir.

26. İlgili infaz ve koruma memuru hakkında verilen disiplin cezasının gerekçesi göz önünde bulundurulduğunda başvuranın iddialarında yeterli ölçüde sağlam, aralarında çelişki olmayan çıkarımların ve aynı derecede çürütülememiş maddi karinelerin bir arada bulunduğu, söz konusu iddianın yeterli düzeyde bir somutluğa kavuştuğu, bu haliyle başvurana yönelik müdahalenin orantılı olmadığı ve kötü muamelenin gerçekleşmiş kabul edilmesi için gerekli unsurların oluştuğu değerlendirilmektedir.

27. AİHM, başvuranların gözaltında buldukları sırada, –yani ihtilaf konusu olayın ardından– ve gözaltı süresinin sonunda düzenlenen tıbbi raporlarda, her halükarda, ilgililerin bedeninde tespit edilen en küçük lezyon ya da sekellerin, Sözleşme'nin 3'üncü maddesi kapsamına girmesi için gereken asgari

ağırlık eşliğine ulaştığını belirtildiğini saptamaktadır. Aynı şekilde Mahkeme, alıkonulma süreci boyunca meydana gelen her türlü yaralanmanın güçlü fiili karinelere yol açtığını birçok defa vurgulamıştır (bkz. AİHM, *Salman/Türkiye*, B. No. : 21986/93, 27/6/2000, para. 100; *Ahmet Engin Şatır/Türkiye*, B. No. : 17879/04, 1/12/2009, para. 40; *Salin ve Karşin/Türkiye*, B. No. : 44188/09, 23/06/2015, para. 65-66).

28. Sonuç olarak, başvuru konusu kötü muamele iddiasına ilişkin yukarıda yer verilen mahpus ifadeleri, ilgili infaz ve koruma memuruna verilen disiplin cezasının gerekçesi ve anılan darp raporu birlikte değerlendirildiğinde kötü muamele yasağının ihlal edildiği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞI İHLALİ YAPILDIĞINA,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine

başvurulabileceğine,

5/9/2024 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan

e-imzalıdır

Av. Aışan TİRYAKİ
İl. Başkan

Dr. Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi
(İzinli)

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi
(İzinli)

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

Ünal SADE
Kurul Üyesi
(İzinli)

e-imzalıdır

Yunus Emre KARAOSMANOĞLU
Kurul Üyesi

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi
(İzinli)